PAPIR - FORMA I SADRŽAJ

Ne tako davno Udruženje likovnih umjentika Format u Mostaru imali su svoju prvu izložbu sa kojom su itekako obogatili mentalni i duševni prostor svih nas. Već sada po treći put ali prvi put kroz jasan tematski okvir Format nastavlja sa radom. U ovom umjetničkom zahvatu Format se prezentira kroz tematiku „Papir - forma i sadržaj" u duhu sadašnjeg trenutka preko eklektičnog izraza dajući ovom prostoru jedan drugačiji pogled na stvarnost oko nas.

Umjetničko djelo je proizvod dakako najčešće, stvaraoca - pojedinca/ke ali je istovremeno širi kulturni i društveni faktor. Ono što bi se ovdje moglo izdvojiti kao dvije bitne komponenete koje determinišu umjetnost su: A. Specijalni način gledanja i realiziranja stvarnosti; B. Društvo i onaj unutarnji faktor, a to je dispozicija, ona psihofizička struktura koja je isto toliko važna.

Spoznati unutarnje ustrojstvo umjetnine znači prvenstveno otkriti temeljni odnos na kojemu se gradi jedan umjetnički svijet, odnosno spoznavati onaj prijelaz gdje se Ništavilu odgovara organizovanim smislom. Umjetničko djelo se zasniva na jednom paradoksu koji se u analitičkoj svijesti pokazuje kao najjednostavniji i najsloženiji. Umjetničko djelo nije znak, ono je izraz. Izraz bića, ono je govor o stvarnosti koja pak može biti stvarnost po sebi ili istina o stvarnosti oko sebe (Foht, I. 1959.).

U ovom teškom vremenu, legitimno je postaviti pitanje - isto ono koje je Adorno postavio nakon II Svjetskog rata: „Može li se poslije Aušvica pisati poezija?" U apsurdu postojanja, mogli bi smo opravdano postaviti slično pitanje. Može li se stvarati umjetnost nakon Srebrenice, Mostara,

Sarajeva i drugih; može li se stvarati umjetnost kada je čitav svijet u haosu, u procesu odumiranja u moralnom, humanom smislu. Odgovor bi trebao biti: baš u ovom prostoru - u gradu koji kao da je pacijent na aparatima i koji strahovito podsjeća na Kienholzovo djelo „State Hopsital" (Državna bolnica); koji je skoro zaboravljen i ostavljen od svih, u njegovoj težini i postojećem besmislu svjedočanstava koji se odvijaju kao na filmskoj traci, mi svi na svakodnevnoj bazi, na mostarskim ulicama osim smeća, pasa lutalica nailazimo i na ljudska dostojanstva. Upravo kroz ovaj spektar gledanja ova izložba mladih umjetnica i umjetnika važna je po mnogočemu.

Veličina jednog grada osim njegovih stanovnika čine između ostalog i njegova kulturna dešavanja. Ne osporavamo ulicu, prirodnu sredinu, arhitekturu, društvene vrijednosti koji su također svjedoci i veličina jednog gradskog bića, ali upravo umjetnička intervencija u prostoru i vremenu daje jednu posebitost svakom gradskom životu. Ovakva i slične izložbe su danas pa gotovo otpor od učmalosti i od perverzija raznoraznih „ Izama" koje sa sobom povlače sve ono najlošije što se nam desilo i dešava... Ova umjetnička djela su izraz prije svega prostora u kojemu su nastala, ona iritiraju oči, uvlače u sebe svako biće pokušavajući mu dati posebitost osjećaja, znanja i energije. Ona su ogledala svih nas. Ono što vidimo u samom umjetničkom djelu je svojstveno samo nama. Mi zapravo preko materijala umjetničkog djela u ovom slučaju preko papira kao sirovine na kojoj se radilo - mi iščitavamo, svaki gledaoc/gledateljka sadržaj kao izraz umjetničkog djela.

Svaka umjetnička intervencija na ovoj izložbi postavljena je i data kroz dva temeljna principa: materiju kao pasivnog i forme kao aktivnog principa. Ovo je svjesna projekcija, ova izložba je isisavanje snage u ono

o čemu se danas malo hoće da zna, dajući bezuslovno čistu i neiskvrarenu igru iz koje proizilazi konstrukcija višeg reda.

Umjetničko djelo se ovdje ne bi trebalo shvatati kao procesualno i polemičko u odnosu na svoju drugost nego i u samima sebi, u odnosu cjeline i njenih dijelova; umjetničko djelo je centrum sile koje teži izrazu u svom totalitetu. Jednostavnije sažeto umjetničko djelo je izvan onoga u čemu nastaje, kao vizija svijeta.

Jedno od fundamentalnih pogleda na svijet, jedno od iskonskih ogledala bića i nutrine čovjeka, odraza vremena i prostora u kojemu se odvija ono što se naziva životom ili bolje reći životarenjem - daje upravo umjetnost. Umjetničko djelo, dakako jeste poseban svijet neponovnjiv u svom biću, uključeno u proces društvene recepcije. Umjetnik ne može niti je ikada mogao ostatati u potpunoj odvojenosti čiste individualnosti, stoga je umjetničko djelo upućeno na drugu svijest i u svojoj izvornoj prezentaciji predpostavlja drugog subjekta koji će da ga prima.

Na kraju, ističem da je za ovaj prostor važno da živi a ne životari, upravo kroz ovakva dešavanja ta se prilika i ostvaruje. Preko novijih, mlađih naraštaja i preko umjetničkih istina grad bi trebao biti opet budan i spokojan iskazujući se kroz svoja kulturna i umjetnička dešavanja - jasnije - kroz umjetnička djela koja se u njemu rađaju i ostvaruju.

Mr.sc. Merima Jašarević,
sociologinja kulture i umjetnosti

Čehić Arleta
Huseinović Dženita
Imamović Azra
Jakirović Đani, Jakirović Anel
Kero Adina
Lipka - Martinović Danijela
Pala Anel
Samardžić Tanja
Tarčuki Tonin
Veledar - Perić Dolores

Čehić Arleta
Papir - forma i sadržaj, ready made, 2013.

Huseinović Dženita
Kombinovana tehnika, ručno pravljeni papir,
15 cm X 15 cm 2013.

Imamović Azra
Kombinovana tehhnika, 2013.

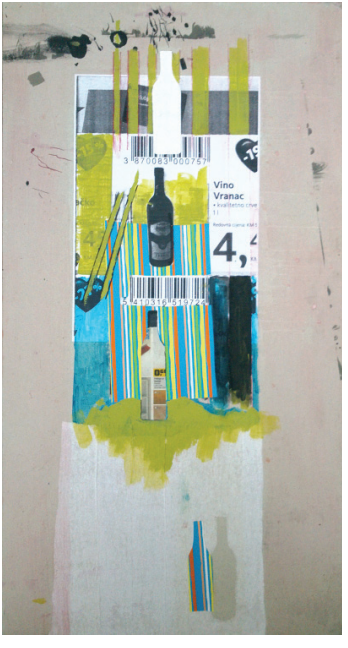

Jakirović Đani, Jakirović Anel
21. vijek, instalacija u prostoru,
kombinovana tehnika 2013.

Kero Adina,
Slovkarije, kolaž, 100 cm X 70 cm, 2013.

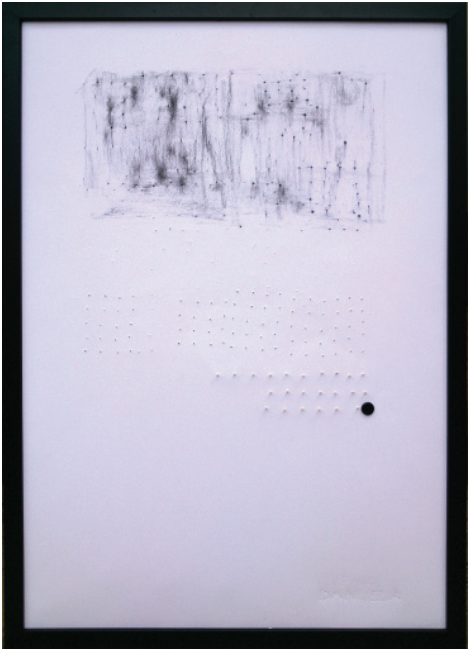

Lipka - Martinović Danijela
Kombinovana tehnika, 52 cm X 37 cm, 2013.

Pala Anel
Redoslijed, crtež papirom, 76 cm X 69 cm, 2013.

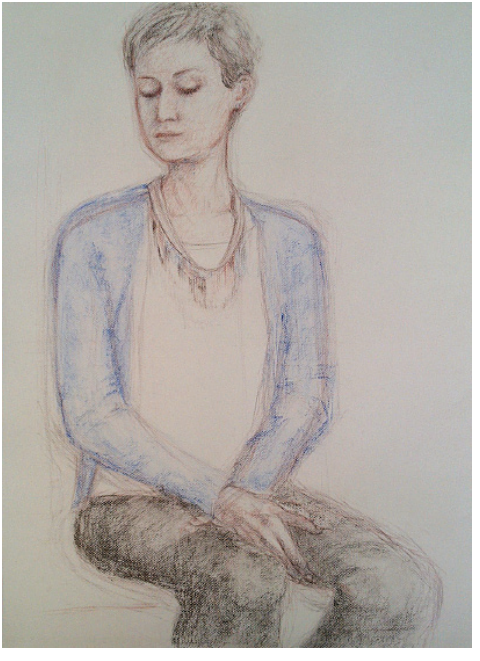

Samardžić Tanja
Crtež olovkom u boji, 74 cm X 69, 2013.

Tarčuki Tonin
Papir pejzaž, kombinovana tehnika, 30 cm X 25 cm, 2013.

Veledar - Perić Dolores
Kolaž, 2013.

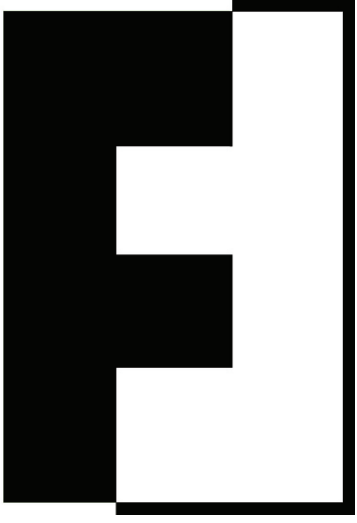

Dizajn: ULUF

Štampa: Gala Design

Mostar, 2013.